

hele det dramatiske Repertoire eller i alt Fald Hoveddelen deraf saaledes, at det var baseret paa en enkelt Skuespillerinde, og da hun blev daarlig, viste det sig, hvor uheldigt Teatret stod. Jeg vil henstille til den højtærede Undervisningsminister, at der under de nuværende Forhold med det ene Teater gøres et alvorligt Arbejde for, at Repertoire og Virksomhed kan blive af en saadan Art, at vi igen her i Rigsdagen faar en livligere Følelse af, at det kongelige Teater virkelig er en betydningsfuld Kulturfaktor, og saaledes at der bliver en Mulighed for, at det paatænkte Projekt, naar det en Gang i Fremtiden kommer frem, kan blive gennemført.

Som et Par andre foregaaende Talere maa ogsaa jeg beklage, at den højtærede Undervisningsminister ved sine Udnævnelser er gaaet frem, saaledes som sket er. Jeg har tidligere offentligt haft Lejlighed til at udtale mig om Vilhelm Rasmussens Udnævnelse til Forstander for Statens Lærerbhøjskole. Det forekommer mig, at det Forsvar, som det ærede Medlem Hr. Kammersgaard førte fra dette Sted, ikke var ganske fyldestgørende; de Paralleller, der blev draget, forekommer mig at være noget haltende. Det ærede Medlem Hr. Kammersgaard talte om Kultusminister Fischer, som blev draget frem til den højeste Stilling i Kirken. Det vil være det ærede Medlem bekendt, at der den Gang var den største Animositet imod, at en Fritænker blev Kultusminister. Det henlede netop Opmærksomheden paa det Hul i Ordningen af Forholdet mellem Stat og Kirke, der findes, idet Grundloven giver Mulighed for, at et Ministerium sammensættes ganske uden Hensyntagen til Konfession. (*Kammersgaard*: Han udfyldte Pladsen). Han udfyldte vistnok Pladsen fortræffelig i mange Henseender. Han havde altsaa tidligere været Adjunkt; det ærede Medlem Hr. Kammersgaard gjorde opmærksom paa, hvordan Religionsundervisningen blev ham frataget, fordi han ikke egnede sig dertil efter sit Standpunkt, og det fandt han fuldstændig i sin Orden. Derfor er det mindre i sin Orden at drage dette Forhold frem som en Parallel til det, her er Tale om.

Selv om det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen ikke skal undervise i Religion, skal han dog disponere over Undervisningen paa Lærerbhøjskolen og kan paa mange Maader komme til at influere paa Behandlingen af et Fag, som er af allerstørste Betydning for vor Læreruddannelse overhovedet. Jeg anerkender fuldt ud det

ærede Medlems varme Interesse for det pædagogiske og hans Kundskaber, det har jeg ogsaa gentagne Gange haft Lejlighed til at udtale. Men det er ikke det, det kommer an paa, heller ikke det ærede Medlems religiøse Standpunkt staar for mig som afgørende. Jeg kan meget vel tænke mig, at man af Mangel paa andres Havelse ligefrem kan være nødt til at tage en Mand, der er Fritænker, til en saadan Plads. Men det uheldige ved denne Udnævnelse — og det maa alle beklage — er, at det ærede Medlem jo er saa fanatisk i sin Optræden overfor Kirken ved enhver Lejlighed, hvad jeg ogsaa har haft Lejlighed til gentagne Gange at komme ind paa i den store Skolekommission.

Der er senere sket en Udnævnelse af en Historielærer, som er blevet stærkt kritiseret i sagkyndige Kredse; der er fremdraget en Sammenligning med andre Ansøgere til Stillingen, blandt andet Mænd, der har været Lærere ved den paagældende Institution, og som sikkert, hvad det pædagogiske o. s. v. angaar, stod højere. Jeg maa beklage, at denne Udnævnelse har fundet Sted.

Det ærede Medlem Hr. N. Johan Laursen var noget inde paa den Begivenhed, der fandt Sted ved det store Skolemøde eller rettere ved Festen efter Skolemødet, hvor den højtærede Undervisningsminister bekendtgjorde, at man i Fremtiden paa Finansloven vil finde den Omordning, som vi nu har gjort Bekendtskab med, at Folkeskolen staar først. Jeg skal ikke i mindste Maade udtale mig om denne Ordning heldige eller uheldige Egenskaber, den er mig ganske ligegyldig, men jeg fremdrager det, fordi man efter Bladene har faaet Indtryk af, at der var en saa barnlig Jubel og Glæde i Lærerkredse over denne Meddelelse, at jeg i allerhøjeste Grad maa henstille, at vi snart faar den bebudede Lovgivning om en bedre Uddannelse af Lærerne i Seminarierne. For naar man i Lærerkredse bliver optaget i den Grad af den Slags Ting, synes det mig et stærkt Indicium i Retning af, at der trænges til Reform.

Endelig vil jeg ligesom min Meningsfælle, det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt, beklage, at Tilskuddet til de private Skoler er nedsat.

Saa var der dette Spørgsmaal om Nationalsangen, som man maa lade ligge efter den Afgørelse, der har fundet Sted fra Præsidiets Side. Jeg vil mene, at det Spørgsmaal vil blive staaende paa Dagsordenen i lange Tider — ja det er maaske